

prima instanță: N.Veleva (Judecătoria Cahul)
instanța de apel: T.Dimitriadi, V.Movila, E. Dvurecenshii
(Curtea de Apel Cahul)

dosarul nr.2rh-190/17

Instanța de recurs: Sv. Filincova, T. Chișca-Doneva, Iu. Bejenaru

Î N C H E I E R E

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecători: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire depusă de Munteanu Timofei,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială
Română Chișinău Societatea pe Acțiuni împotriva lui Munteanu Timofei cu privire
la încasarea datoriei,

împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 iulie 2017, prin care
recursul declarat de avocatul Dumitru Ignat în interesele recurentului Munteanu
Timofei a fost considerat inadmisibil,

c o n s t a t ă :

La data de 25 ianuarie 2013 Banca Comercială Română Chișinău SA s-a
adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Munteanu Timofei privind
încasarea datoriei în legătură cu restituirea creditului.

În motivarea acțiunii s-a indicat că conform contractului de credit nr. 1786 din
02 noiembrie 2007, reclamantul a acordat un credit pîrîtului Munteanu Timofei în
sumă de 2 000 000 lei cu termen de rambursare pînă la 02 noiembrie 2022 și
dobîndă fluctuantă de 19% anual.

În scopul asigurării creditului acordat a fost încheiat contractul de gaj/ipotecă
din 02 noiembrie 2007, încheiat cu Munteanu Timofei autentificat notarial și
înregistrat în registrul actelor notariale cu nr.6377 la data de 02 noiembrie 2007 de
către notarul public Cristina Nicolăescu.

Obiectul contractului de ipotecă a constituit: încăpere nelocativă nr.04, nr.
cadastral XXXXX cu suprafața totală de 212.30 m² situat în XXXXXX, admis în
garanție cu valoarea de ipotecă în mărime de 2 030 200 lei.

Pîrîtul nu și-a onorat obligațiunile privind rambursarea creditului, astfel în
temeiul ordonanței judecătorești din 25 mai 2009, nr.2p/o-461/09, bunul imobil sus
nominalizat a fost transmis Băncii în posesie pentru ulterioara comercializare.
Ulterior în baza contractului de vânzare-cumpărare din 28 iunie 2011, imobilul a
fost înstrăinat la un preț de 600 000 lei. Neonorarea obligațiunilor stabilite în
contractul de credit, la situația din 14 ianuarie 2013 datoria constituia suma de 3
034 418, 27 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Cahul din 13 iunie 2016 s-a respins acțiunea.

La data de 17 iunie 2016 reprezentantul Băncii Comerciale Române Chișinău
SA a depus apel nemotivat și ulterior la data de 28 iulie 2016 a depus apel motivat
împotriva hotărârii Judecătoria Cahul din 13 iunie 2016, solicitând casarea

hotărârii enunțate și emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 16 martie 2017 s-a admis apelul depus de Banca Comercială Română Chișinău SA, s-a casat integral hotărârea Judecătorei Cahul din 13 iunie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre de admitere integrală a acțiunii. S-a încasat de la Munteanu Timofei în beneficiul Băncii Comerciale Române Chișinău SA datoria în sumă de 3 034 182 (trei milioane treizeci și patru mii una sută optzeci și doi) lei 71 bani. S-a încasat de la Munteanu Timofei în beneficiul Băncii Comerciale Române Chișinău SA suma în mărime de 87 500 lei cu titlu de taxă de stat achitată de reclamant la depunerea acțiunii și la depunerea cererii de apel.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că, conform pct. 6.4 din contractul de credit bancar, este indicat că în caz că valoarea gajului realizat nu acoperă în întregime datoria, banca are dreptul să-și satisfacă cerințele din contul altor bunuri sau drepturi patrimoniale ale împrumutatului.

Instanța de apel a invocat că banca și-a realizat dreptul de gaj prin vânzarea bunului gajat, însă prin aceasta nu s-a acoperit în întregime suma creditului acordat. Astfel, BCR Chișinău SA întru restituirea datoriei acumulate s-a adresat către Munteanu Timofei, solicitându-i acestuia de a achita integral creditul și toate plățile ce reies din contractul de credit, până la data de 10 decembrie 2012.

Instanța de apel, a notat că potrivit art. 512 alin. (1) Cod civil, ”în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face”.

În conformitate cu art. 572 alin. (2) Cod civil, ”obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună - credință, la locul și în momentul stabilit”.

A mai menționat instanța de apel despre faptul că Munteanu Timofei a manifestat un comportament de rea-credință, contrar prevederilor legale, contractului și bunurilor moravuri.

Or, potrivit art. 9 alin. (1) Cod civil, ”persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară”.

La 31 mai 2017 avocatul Dumitru Ignat în interesele recurentului Munteanu Timofei a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 iulie 2017 recursul declarat de avocatul Dumitru Ignat în interesele recurentului Munteanu Timofei a fost considerat inadmisibil.

La data de 04 august 2017 Munteanu Timofei a depus cerere de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 iulie 2017.

În motivarea cererii de revizuire, invocînd prevederile art. 449 lit. b) CPC, revizuentul a indicat că dat fiind emiterea a două hotărâri diametral opuse, instanța nu a admis posibilitatea evaluării motivelor expuse în recursul depus, îngrădindu-i dreptul fundamental de acces la justiție, consemnat în art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului, deoarece Curtea de Apel nu a evaluat în complex probele prezentate la materialele

cauzei civile si anume prevederile codului civil privind calcularea termenului de prescripție.

Dezacordul său privind achitarea creanței solicitate, revizuentul o întemeiază în baza art. 281 alin. (1) Cod civil, conform căruia „după expirarea termenului de prescripție extinctivă, debitorul poate refuza executarea obligației”. Consideră comportamentul creditorului ipotecar fiind dolosiv, față de solicitările nejustificate, iar acțiunea de judecata depusă tardiv, cu omiterea termenului de prescripție, deoarece, scadenta creditului a survenit în momentul de neplata a doua rate consecutive, fapt utilizat și invocat de către creditorul ipotecar, la exercitarea dreptului de gaj, confirmat prin înregistrarea preavizului și emiterea ordonatei de transmitere a bunului. Cu atât, cu cât înstrăinarea bunului a fost efectuată în perioada termenului de prescripție, iar impedimente pentru depunerea acțiunii de încasare a datoriei restante în perioada termenului de prescripție nu au existat.

La fel, susține că din informațiile veridice, a aflat recent că vânzarea imobilul nr. 4, situat în XXXXXX, R. Moldova, a avut loc la suma reală de circa 3 450 000 lei, și nu la suma declarată de 600 000 lei, fapt ascuns, premeditat de către reprezentanții BCR Chișinău, ce confirmă în plus încălcarea nu doar a normelor de drept civil, dar și a normelor cu caracter penal.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire depusă de Munteanu Timofei neîntemeiată care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 451 CPC al RM cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Verificând temeinicia motivelor de revizuire raportate la art. 449 lit. b) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că acestea nu sunt concludente și rezidă din interpretarea greșită a prevederilor art. 449 lit. b) CPC.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că circumstanța prezentată drept temei de revizuire ca fiind nouă - faptul că din informațiile veridice, a aflat recent că vânzarea imobilului nr. 4, situat în XXXXX, R. Moldova, a avut loc la suma reală de circa 3 450 000 lei, și nu la suma declarată de 600 000 lei, fapt ascuns, premeditat de către reprezentanții BCR Chișinău, nu poate fi admisă în condițiile în care, nefiind probate, poartă un caracter declarativ.

La fel, considerentele revizuentului referitor la tardivitatea depunerii acțiunii nu pot fi admise de instanță ca temei de revizuire, deoarece nu constituie temei de revizuire în sensul art. 449 lit. b) CPC.

Colegiul judiciar menționează că, admiterea unei cereri de revizuire, ale cărei argumente, nici formal, nu se încadrează în temeiurile exhaustiv stipulate în art. 449

Cod de procedură civilă, și, implicit, desființarea abuzivă a unei soluții judecătorești irevocabile ar constitui o violare a prevederilor articolului 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cu ocazia examinării pricinii Popov (nr. 2) vs. Moldova, a statuat că dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe independente și imparțiale, garantat de articolul 6 § 1 din Convenție, trebuie interpretat în contextul Preambulului Convenției, care enunță preeminența principiului supremației dreptului ca element de patrimoniu comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale preeminenței dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care înseamnă, între altele, că o soluție definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată (raționamente aplicate de CEDO la soluționarea cauzelor (Brumărescu vs. România, §61; Roșca vs. Moldova, § 24).

Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul față de principiul lucrului judecat (*res judicata*).

Acest principiu insistă asupra faptului, că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri care este definitivă și executorie, chiar în scopul reluării procesului de judecată și o nouă soluționare a cauzei. Competența Curții Supreme este de a corecta lacunele în drept și omisiunile justiției, și nici într-un caz de a efectua o reexaminare. Revizuirea nu trebuie tratată ca un recurs în anulare, și nici existența a două păreri asupra aceleiași probleme nu poate servi temei pentru reexaminare. Ca excepție de la acest principiu se face în cazul în care reexaminarea este necesară în temeiul circumstanțelor fundamentale și obligatorii.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Munteanu Timofei.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 al. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de Munteanu Timofei împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 26 iulie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Banca Comercială Română Chișinău Societatea pe Acțiuni împotriva lui Munteanu Timofei cu privire la încasarea datoriei.

Încheierea nu este supusă nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecători

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru